

Een geest van bezonnenheid

door: H. Rossier

*“Want God heeft ons niet gegeven een geest van bangheid,
maar van kracht, liefde en bezonnenheid.”*

2 Timotheüs 1:7

Zelfs de meest optimistische geesten kunnen zich nauwelijks misleiden over het karakter van de dagen, waarin wij leven. Zij mogen hopen, dat binnen korte of langere tijd, de morele, politieke of godsdienstige toestand van de mensheid zich zal verbeteren, maar ze zullen moeten instemmen, dat op er dit moment geen aanwijzingen zijn, die ze het recht geven om dat te beweren.

Leugen, geweld, onzedelijkheid, volledige afwezigheid van gewetensbezwaren, ongehoorzaam aan wettelijke verplichtingen, die eertijds beschouwd werden als normaal. De openbare en schandelijke diefstallen, uitgevoerd op grote schaal. Moord, zodra het gaat om hindernissen op te ruimen, die de voldoening aan persoonlijke of gemeenschappelijke begeerten tegen houden. Plechtige beloften worden beschouwd dat ze kunnen worden geschonden. Volledige verachting van gezag. Bedriegerijen tussen particulieren, tussen gemeenschappen en tussen staten. Relaties worden aangegaan met wat men eigenlijk veracht, enkel en alleen vanwege het voordeel, dat men er bij heeft. Daarbij de dorst naar genot en plezier tot elke prijs. Vinden we daarin niet veel overeenkomst met het toneel van de laatste dagen, waarover de tweede brief van Timotheüs hoofdstuk 2 vers 1 tot en met 5 ons onderhoudt en dat de wereld terugvoert tot de donkerheid van het heidendom dat beschreven wordt in Romeinen 1 vers 29 tot en met 32?

Toch worden al deze hatelijke karaktertrekken ver overtroffen in onze protestantse kringen door een bedrieglijke vorm van godsvrucht, waarvan zij, die haar aanprijzen, de kracht er van hebben verloochend (2 Tim. 3:5).

Men beschouwd de Bijbel, de openbaring van God, als een werk, dat alleen waarde heeft als document. Hele boeken en “onzedelijke” gedeelten worden geschrapt, die een gevaar opleveren voor de jeugd. De goddelijke inspiratie wordt verworpen. En als ze het Nieuwe Testament niet op dezelfde wijze durven te behandelen, uit vrees godsdienstige mensen de kerken zullen verlaten, verwerpen ze toch de goddelijke ingeving van het Nieuwe Testament. Dat werk wordt openlijk door

de geestelijkheid gesteund en door de geestelijkheid alleen.¹

De leken zijn onverschillig. De massa van hen zou niet eens, uit pure onverschilligheid, het juk willen afschudden, dat hun opgelegd wordt. Ongelukkigerwijs verdragen ook ware kinderen van God het. Ze verliezen zo de goedkeuring van de Heer, die een beloning heeft beloofd aan hen, die de overwinning behalen over die uitgieting van kwaad.

Tegenover de plagen en als de fundamenten vernield worden, kan men de vraag stellen: *“Wat kan de rechtvaardige doen?”* (Ps. 11:3). Hoe zal hij de goedkeuring van Zijn Meester krijgen? Zal hij een strijd leveren, waarin dikwijls het vlees zich laat meeslepen tot geweld en zo gevaar lopen het rustige getuigenis van de waarheid in opspraak brengen? Zal hij protesteren?

Nee, want het eerste wat het Woord tegen ons zegt is: *“Wend je ook van dezen af”* (2 Tim.3:5). Heb geen contact met hen. Eenzaam, als het moet, maar onderhoud alleen contact met hen, die behoefte hebben naar de waarheid, die de Heer toebehoren of die hun kleren niet bevlekt hebben in dat milieu. Eenmaal zal de dwaasheid van deze tegenstanders openbaar worden, *“maar jij, blijf in wat je geleerd hebt”*... *“omdat je van jongs af de heilige geschriften kent”*... *“Alle Schrift is door God ingegeven”* (2 Tim.3:14,15,16). Daarvoor alleen, worden wij God zij gedankt, aangespoord. *“Predik het woord, wees paraat, gelegen en ongelegen”*. *“Maar jij, wees nuchter in alles”* *“vervul je dienst ten volle.”* En vertoon die geest van bezonnenheid, die ontstaat, als men verkeerde invloeden mijdt, door het feit, dat men zich niet vermengt met wat bedwelmt (2 Tim.4:5).

¹ Wij wijzen hier alleen op de brutale uitgave: “Bijbel voor de jeugd en voor families”. Een gedenkteken van ongelooft. Hierin worden de beweringen vermenigvuldigd, in voorwoorden, aantekeningen en vertalingen, alsof zij nooit weerlegd waren. Beweringen, die schandelijk verkeerd zijn, die honderd keer fout bevonden worden door de Geest van bezonnenheid van christenen die bekend zijn met de Schrift.

Wat kan de rechtvaardige doen? Zal hij de moed dan maar verliezen in de genadegave, die God hem heeft gegeven? Dat verhoede God! De apostel vermaant Timotheüs, die gave weer op te wekken in plaats van die te laten uitblussen, door gebrek aan gebruik.

In tegenstelling met een geest van bangheid van zijn geliefde medearbeider laat Paulus ons zien welke geest wij van God hebben ontvangen. *“God heeft ons gegeven een Geest van kracht, liefde en bezonnenheid.”* Een Geest, die deze drie dingen verenigt en die niet veranderd is, sinds wij die bezitten. Een Geest van liefde, want zonder de liefde zou de kracht al gauw in hardheid veranderen en zou die niet in staat zijn het afgedwaalde terug te brengen. Terwijl de kracht samen met de liefde op krachtige wijze te hulp kan komen aan mensen die gevaar lopen de moed te verliezen.

Maar dat is nog niet alles. In de tegenwoordige tijd, als ondanks spotters, het einde der tijden snel nadert, is er nog iets nodig, waarop ik op een bijzonder wijze de nadruk wil leggen. De Geest, die God ons heeft gegeven, is een Geest van bezonnenheid of zoals volgens de Darby vertaling een geest van vastberadenheid.² De bezonnenheid wordt, net zoals de kracht en de liefde, opgewekt door dezelfde Geest en verschilt daar niet van wat de bron betreft. Toch ontbreekt deze karaktertrek van de Geest vandaag de dag het gemakkelijkst bij kinderen van God, die geroepen worden om de waarheid te verdedigen. Als de bezonnenheid ontbreekt, verliezen de andere twee noodgedwongen hun waarde. Terwijl de uitstorting van alle kwaad er niet in zal slagen deze drie karaktertrekken van de Geest te verminderen, als wij ze samen aankweken. De manier, waarop de Geest zal werken, in deze boze dagen, kan verschillen, maar wij kunnen rekenen op dezelfde kracht. Het gebrek aan kracht hing bij Timotheüs niet af van de Geest, maar van hemzelf. Hij had de moed verloren en was uitgeblust. Is de liefde van God verminderd, omdat Satan er in geslaagd was, om in de harten van mensen de grondvesten zelf van de waarheid te doen wankelen en hun te overtuigen, dat er geen Schrift is, die de waarheid is en er daarom geen enkel werkelijk bewijs is van de liefde van God? Zullen wij dan maar terugtreden, wij die deze Geest van liefde bezitten en geroepen zijn het Woord te vertonen om het met kracht te prediken in deze wereld?

Van alle werkingen van de Geest van God in deze dagen van verval, is er één, die we vermaand worden niet te veronachtzamen. De Geest van God is een Geest van bezonnenheid. Daar letten we niet genoeg op. Het lijkt erop dat kracht en liefde voldoende zou moeten zijn om het hoofd te bieden aan elke openbaring van het kwaad. Integendeel. In dezelfde brief van Timotheüs, aan het einde, waar God openlijk verklaart het absolute gebrek aan morele beginselen in het gedrag van mensen (2 Tim.3:1-5), wordt de Schrift

aangegeven als enige bron voor de getrouwe (2 Tim.3:14-17). Maar er is een bijzondere openbaring van de Geest nodig om het hoofd te bieden aan deze onzedelijke en ongelovige stroom en dat is de Geest van bezonnenheid. Het gaat er om, af te wegen en de dwaasheid aan te tonen, van wat de ongelovigen en de rationalisten (die de godsdienst van de rede hebben) bevestigen. Niet om van hen, de tegenwerpingen van een valse dus zogenaamde wetenschap, te leren. Tegenover de goddelijke wijsheid zal die nooit iets anders zijn dan het ellendig bankroet van de menselijke redeneringen. De vernietiging van de wijsheid van de wijzen en de vernietiging van het verstand van verstandigen. Het gaat er om, zeg ik, deze dwaasheid door de Geest van bezonnenheid aan te tonen, die, omdat Hij de Geest is, volmaakt voldoende is voor die taak. Tegenover 1000 ontkenningen, die ons aanvallen en zoveel slachtoffers maken, helaas, zelfs onder de kinderen van God, meegeslept door leiders, die zij eren en omdat de Geest van bezonnenheid hen ontbreekt, die God hun geeft om te weerstaan, is het deze Geest zelf, die wij krachtig moeten handhaven.

Wat de geleerdste mensen zeggen over het Woord, heeft voor de gelovige zelfs niet de minste schijn van waarde, ten opzichte van wat God bevestigt. De geest van bezonnenheid laat ons dat zien. De openbaring van God is voor ons voldoende. Als God zegt: *“Alle Schrift is door God ingegeven”* zal deze Geest zich niet door de dwaze en zogenaamde menselijke wetenschap laten ondermijnen, die ons juist het tegenovergestelde onderwijst en ons een godsdienst wil geven naar zijn smaak.

Zullen deze rationalisten, zo ingenomen met hun valse, zogenaamde wetenschap, ooit de Geest van God vinden, waarop Paulus de blik van Timotheüs richtte? Bezitten zij de Geest van kracht, die met alle gezag de gedachten van God bevestigt, zonder enige rekenschap te houden met de redeneringen van de mens? Bezitten zij de Geest van liefde als zij, om hun eigen ongelofte te ondersteunen, de eenvoudigen proberen te beroven van dat, wat van alle tijden hun kracht en hun vreugde uitmaakte? Bezitten zij de Geest van bezonnenheid, als zij het eeuwige Woord willen vervangen door hun arme zogenaamde uitvindels, die vandaag als nieuwe ontdekkingen worden verkondigd en de volgende dag worden vernietigd en overmorgen worden vervangen door nieuwere ontdekkingen, die net zo goed vals zijn.?

Dat alles leert ons de Geest van bezonnenheid. Maar we moeten niet vergeten, dat wijzelf, onder het voorwendsel van bezonnenheid, ons met oppervlakkige bevestigingen of ontkenningen zouden kunnen inlaten met iets, dat de menselijke geest als grondslag heeft en niet de Geest van God. U kunt christenen opmerken, die deze Geest niet hebben en zich ondoordacht in het strijdgewoel begeven. Waar ze dan hun zekerheden stellen tegenover de ontkenningen van ongelovigen en er klappen oplopen. Een nederlaag lijden in plaats van een overwinning. Ook kunt christenen zien, die deze Geest niet hebben en die alles goedkeuren, wat de

² Eng “wise discretion” wijs inzicht en oordeel.

bezonnenheid afkeurt, die niet inzien, dat hun goedkeuring regelrecht een overwinning aan Satan geeft en vijandschap tegen God is. Dergelijke voorbeelden staan niet op zichzelf en de vijand bedient zich ervan om het werk belachelijk te maken, dat altijd matig en afgestemd is door de Geest van God in deze wereld. Daarom zegt Paulus in 2 Timotheüs 4:5: *“Maar jij, wees nuchter in alles, lijd verdrukking,... (een soort van lijden dat de matigheid ons altijd zal brengen) ...doe het werk van een evangelist, vervul je dienst ten volle.”*

In deze eindtijd, waar ongeloof meer en meer zijn stem verheft om haar veronderstelde rechten op te eisen, moet de christen niet alleen de drie karaktertrekken van de Heilige Geest hebben. Zijn stem moet niet vreesachtig zijn. Ze moet goed verstaanbaar zijn om gehoord te worden. Ze mag niet verward worden met een andere stem. De talloze sektes, die in de christenheid zo veel voorkomen verheffen allemaal de stem om het hardst, ten koste van de stem van de Geest. Maar de stem van de Geest is krachtig. De stem van liefde is zacht en teer. De stem van de bezonnenheid is kalm en duidelijk. Dat is een harmonieuze samenzang van stemmen, die het oor van de gelovigen graag hoort en die onderscheiden wordt van elke andere stem, zoals het schaap de stem van de goede Herder hoort en zich niet laat bedriegen door vreemde stemmen. De Geest van bezonnenheid onderscheidt heel goed het verschil. Hij, die deze Geest bezit, loopt niet naar alle kanten om alle stemmen te horen, maar blijft bij die ene, die zegt: *“Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven”* (Jes. 55:3).

Tegenover de gevaren, die niet gewaarschuwde gelovigen lopen en die zich geen rekenschap geven van de afgrond, waarheen het moderne ongeloof hen leidt, is het niet genoeg voor de man Gods om verantwoordigd te worden en te protesteren met een zeker elan, dat verward zou kunnen worden met de “Geest van kracht”. De bedrogen en misleide gelovigen moeten voelen en begrijpen, dat zij omringd, ondersteund en aangemoedigd worden door de Geest van liefde, die ze wil dragen en beschutten, het berouw in hen wil bewerken om de waarheid te erkennen of ze wil laten ontwaken uit de valstrikken van de duivel en weer behagen in hen wil bewerken voor het Woord van God. Dat is de taak van de verstandige christen in de boze tijden, die wij meemaken.

Maar ik kom nog een keer terug op de Geest van bezonnenheid, waaraan we moeten vasthouden in de huidige tijd. Als we aan de ene kant moeten vasthouden, dat kracht, liefde en bezonnenheid niet van

elkaar gescheiden kunnen worden, omdat ze uit dezelfde Geest voortkomen en dat als de ene in gebreke blijft, de andere ook in gebreke blijven. Als we vastberaden moeten strijden door de Geest van bezonnenheid tegen alle verwaandheid van de menselijke geest om gehoord, geloofd en gevolgd te worden, als het gaat om zijn aanvallen tegen het Woord van God, moeten wij ook zorgvuldig oppassen ons niet bloot te geven, door zonder onderscheid te handelen; onder het voorwendsel van de waarheid vast te houden en te verdedigen. Het gebrek aan kennis van sommige zielen, overtuigd misschien, maar niet bekwaam om zich als verdedigers van de waarheid op te werpen. Hun wandel op de weg, waarop zij gebracht zijn door de inbeelding van de mens en niet door de Geest van God, heeft heel wat schipbreuken opgeleverd en op de waarheid van God een natuurlijke en wettige smaad geworpen in het oog van een vijandige wereld.

Het gebrek aan voorbereiding voor een werk, waarvan deze gelovigen de moeilijkheden niet kenden, heeft over dat werk een verachting gebracht, die dikwijls verdiend was. De vijand heeft zich daar direct van bediend om hun leerstellingen verdacht te maken, evenals hun onderwijs. Aan de andere kant hebben velen, die al langer op de weg waren, deze nieuwelingen en onwetenden aangemoedigd door hen geldelijk te steunen, zodat ze zich illusie maakten over hun roeping in plaats van ze daarvan terug te houden.

Men kan zich ook voorstellen, hoe dit gebrek aan de Geest van bezonnenheid ook gewelddadigheden heeft uitgelokt van de wereld tegen hen, die in plaats van een rustig en sober getuigenis af te leggen in midden van de vijandige wereld, hebben gemeend hun vijandschap te moeten opwekken, door zich te midden van de strijdende partijen te moeten werpen. Laten zij zich niet beroemen op de klappen die zij hebben opgelopen. Laten zij zich liever verootmoedigen. Ontbrak deze Geest van bezonnenheid niet aan Adonia in 1 Koningen 2 en moest hij er de gevolgen niet van dragen?

We herhalen: De die karaktertrekken van de Geest voor de eindtijd kunnen niet van elkaar gescheiden worden en zijn onderling met elkaar verbonden. Waar er één ontbreekt worden de andere twee noodzakelijkerwijs ook verzwakt. De afwezigheid van de Geest van bezonnenheid, schijnbaar onbelangrijk, laat juist het gebrek aan kracht en liefde in onze wandel uitkomen. Als de Geest van bezonnenheid ontbreekt, laat het vlees zich niet onbetuigd en houdt men geweld voor kracht en sentimentaliteit voor liefde.

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1926-185](#)

Titel: [L' Esprit de sobre bon sens](#)